

TÍTOL: Un diumenge amb mala cara
VALOR: Els dinars en família són més nutritius.

HÈCTOR: Avui és dilluns, però no m'ho sembla. El que passa és que un diumenge sense anar a dinar a casa de l'avi no sembla diumenge.

SOROLLS DE COBERTS

AVI: Saps l'última?

HÈCTOR: No, avi, què ha passat?

AVI: De debò que no la saps?

HÈCTOR: No... Quina és l'última?

AVI: X, Y i Z. L'última és la Z. No ho sabies?

HÈCTOR: Avi...

HÈCTOR: Un dinar de diumenge sense els acudits dolents de l'avi tampoc no sembla un diumenge. Quan no és un acudit dolent, és una de les seves aventures que no s'acaben mai.

EFFECTE DE MAR AMB TEMPESTA

AVI: Era de nit i hi havia una tempesta de por. Llampegava tant que, segons com, semblava que era de dia. Al vaixell pirata regnava l'avorriment. Jo, que era el capità, vaig començar a llegir en veu alta *Els llops de mar*, la novel·la que feia tremolar més d'un mariner...

HÈCTOR: Avi, tu vas ser pirata?

AVI: Com ho sents.

HÈCTOR: Però els pirates eren lladres...

AVI: Jo em vaig especialitzar a robar somriures. Eren massa seriosos i es podien morir de tristesa.

HÈCTOR: Ai, avi, va, de debò...

AVI: I tant, fill, a les persones serioses...

HÈCTOR: Amb el meu avi no se sap mai si parlem seriosament o en broma, si diu la veritat o si diu mentides. Però no ens fa res. L'important és que tota la família ens ho passem molt bé junts.

MARE: Avui dinarem aquí.

HÈCTOR: No anirem a casa de l'avi?

MARE: No.

HÈCTOR: Per què?

MARE: L'avi se n'ha anat...

HÈCTOR: Que què?

MARE: L'avi se n'ha anat a Banyoles per passar-hi uns dies amb l'oncle Jordi i els seus fills.

HÈCTOR: Sembla que la mare ha heretat els acudits dolents de l'avi. Per un moment vaig pensar que s'havia mort. Sé que un dia ha de passar, però tant de bo que encara trigui molt a arribar el moment. Un diumenge sense dinar a casa de l'avi no és un diumenge. Em calen els seus contes i els seus invents.